

Glossa al vi

Quasi bé a i primer cop d'ull, sembla que el voler glossar al vi, tingui solament només que una finalitat i aquesta sigui solucionar aquella incògnita tant propícia al qui d'una manera regular i metòdica ha d'omplir una galerada vulgues no vulgues i que més d'una vegada quan es troba plantat davant de la quartilla blanca, li suggereix la interrogació interior preguntant-se: de què parlarem avui? Més el voler parlar de la verema, no és un tema de recurs, ni tampoc un esplai literari i molt menys un vulgar passatemps.

La majoria, per no dir la quasi totalitat dels vivents, —dels que durant tot l'any les suades de la terra no els hi humiteja ni dos trebossos de dit la camisa— això del vi, (en sentit de preponderació) els sol venir només a la memòria, quan senten aquell soroll que solament sentim una vegada cada any, això és, quan transiten els carros carregats de les negroses portadores. Altres i aquests ja en nombre més magre, no es recorden del goig del vi fins que pel seus propis ulls veuen els ceps perlejats. Per a tots aquests, el voler insinuar glossar el vi, no els ha de fer fred ni calor, però, si tots posem un xic d'atenció, veurem que en voler contar les excel·lències del nèctar més codiciat que ens pot oferir la terra, quedem sempre i en tots conceptes curts i mai la força d'exaltació serà prou per igualar-se a la vida, calor i cant que el vi dintre seu enclou.

El vi potser és de tots els treballs de la pagesia el més molest, el que recareix una major cura i potser el que, sense un hom dar-se'n compte, li lleva més hores i suades. Per tant el vi és exclusivament l'esforç de l'home i el cap, la terra i el clima són els factors que ajuntats amb el desig humà, formen l'element, que d'una manera pròdiga ens ofereix Natura.

Viure, aixecar el veire i rendir tribut al vi, equival a saber reconèixer tot el valor de l'energia esmerçada per l'home, que amb el seu impuls no ha fet més que dignificar i enaltir el més elevat nivell de tot un poble digne i culte.

Comitè Antifeixista de Castellar del Vallès

El Comitè Antifeixista Local, ha tramès al President de les Milícies comarcals, la següent memòria que es publica en el nostre setmanari per satisfacció pròpia i de l'admirable poble de Castellar, que posa tot el seu esforç en ajudar els lluitadors de primer rengle que han de gaudir dels primers esclats de la gran victòria que s'apropa.

Aquest Comitè, comprenent la vertadera importància del servei que demanen en la vostra circular data 24 dels corrents, ha resolt correspondre a l'interès de la mateixa contestant seguidament i amb la màxima amplitud els punts que van expressats en la mateixa:

Pagaments de subsidis als milicians.—Actualment, el Comitè paga una setmanada de 60 pessetes a 8 milicians que presten servei de carretera i de patrulla i els quals s'oferiren ja des del primer dia per a formar en els rengles dels comba-

tents del feixisme. Com que es tracta d'obers sense feina, aquests són els únics que han restat prestant servei directe i d'aquesta manera hem resolt dues coses: Donar treball a uns parats forçosos i assegurar la vigilància de la població.

Actualment, tenim tretze milicians enrolats a les columnes del front aragonès i aquests cobren el subsidi fixat, per mediació del Comitè local, que paga als seus familiars cada dissabte i el dilluns o dimarts que segueix presenta la relació al Comitè Central de Milícies, el qual fa efectiu l'import de la mateixa.

Obres públiques—Els obrers del ram de construcció, que formaven diversos grups d'obers sota la direcció i administrats per altres tants burgesos, han anat a la socialització i com que l'alarma natural que va provocar la reacció obrera en els rengles capitalistes, es féu sentir immediatament, traduint-se en paralització automàtica d'obres, el Comitè va elaborar un projecte de reformes de caràcter general, com són construcció de voreres, instal·lació de conduccions d'aigua pota-

ble, reparació de carrers, etc., que es van portant a cap d'una manera continuada, assegurant, així, la vida d'aquests obrers que havien quedat impossibilitats de treballar.

Un grup d'obers d'aquest ram que ja de molts anys treballaven en obres de la fàbrica «Vda. de J. Tolrà», avui «Vda. de J. Tolrà, S. A.», sota la direcció i administració del contractista Josep Perich Fruitós, van seguir treballant en la mateixa forma i durant unes setmanes, però de cop i volta desaparegué el contractista i sense interrompre ni un sol dia la feina, s'han socialitzat, incautant-se de tots els béns de l'antic administrador i avui segueixen treballant per la mateixa casa, però sense la intermediació de ningú.

Donatius de guerra.—Des del primer moment, aquest Comitè es preocupà de les necessitats de guerra i assignà una aportació setmanal fixa de mil pessetes que ha vingut entregant al Comitè Central de Milícies Antifeixistes.

Ha procurat també contribuir d'altra forma a l'auxili necessari dels milicians del front, confeccionant cent-cinquanta jerseis, tres-cents parells de guants, dos-cents pràctics, sis-cents vuitanta-tres calçotets i té encarregats cent parells de sabates fortes empelfades.

A més, ha recollit cent-vint impermeables que ja estan entregats i ha requisat tres camions, cinc autobusos, una motocicleta i un avió que ja fa dies presten servei. Ha tramès, també, quatre camionades de queviures al front.

Manutenció i allotjament de la població civil.—La quasi totalitat de la població civil segueix treballant i vivint normalment del producte del seu esforç i aquelles famílies compostes d'ancians, invàlids i de malalts, cobren un subsidi setmanal que els permet cobrir llurs necessitats.

Adquisició de material de guerra.—Des del primer moment aquest Comitè es preocupà de la defensa de la població i d'armar les forces obreres en previsió de qualsevol ajut que poguessin necessitar altres localitats i mancant de diners, ordenà la immediata entrega de totes les armes de la localitat, recollint-se algunes pistoles, poques Winchesters i gran quantitat d'armes de caça. Hom procedí a repartir-les després de controlades i to-

tes les que procedien d'elements de marcada tendència dretista, foren canviades per Winchester, havent-se renunciat a posseir fusells i mosquetons per estimar que eren armes que es feien imprescindibles als fronts de combat.

Les altres armes de caça, actualment estem retornant-les als seus propietaris si se'ls ha considerat mereixedors de posseir llicència de caça i els permetem exercir aquest deport perquè aconseguim tres coses: Que contribueixin amb l'import de la llicència a engruixir els fons destinats al sosteniment de la guerra; a evitar que la caça, molt abundosa en aquest terme municipal, arribés a constituir una plaga per l'agricultura i afavorir poc o molt l'economia, puix que la carn de caça que es consum permet l'existència de reserves d'animals de corral.

Ajut a les víctimes i altres atencions.—Pel que fa referència a aquest apartat, procurem contribuir a mida de les nostres possibilitats econòmiques, a totes les necessitats i no descurant l'important valor que té la reraguarda, estem estudiant i elaborant projectes que produeixin el màxim rendiment. El més important i que es troba en preferència, és l'aprofitament de l'aigua que a la nit es perd riu avall, més la d'una font molt important que abasteix amb escreix les necessitats domèstiques i que canalitzarem convenientment perquè quedi transformat en regadiu un pla de conreu (el més important del terme) el qual, regat, contribuirà a fer més florent l'agricultura, arma sublim de la reraguarda.

Mitjans econòmics.—Apart del producte de subscripcions voluntàries obertes en fàbriques, tallers i àdhuc entre el veïnat, el Comitè ha establert una contribució especial de guerra entre el comerç, industrials i famílies benestants, fixant tres categories de quotes setmanals: De deu pessetes, de cinc i de tres, que satisfan cada dissabte contra rebut que lliura el Comitè.

Els sindicats obrers locals han establert un tant per cent sobre el sou amb caràcter d'aportació forçosa i l'ingressen íntegrament, al Comitè.

Els béns, mobles de les cases incautades per haver abandonat la població llurs propietaris, han estat venuts a famílies obreres i el producte ha ingressat al fons general del Comitè.

De les llicències de caça s'han destinat 5 pessetes de cada una a despeses generals i la resta al pagament del material que ha estat necessari adquirir pel lliurament de les mateixes.

Els lloguers de les cases incautades són satisfets també al Comitè.

ESTAT ECONOMIC ACTUAL

Creient de molta utilitat el detall de

la situació econòmica actual, hem decidit facilitar-vos les principals quantitats que setmanalment es recaptin per diversos conceptes i així, a la vegada que donem compliment a la vostra sol·licitud, servirà d'orientació i quedarà acomplerta, pel que fa referència a la nostra població, la finalitat que perseguim amb circular tramesa.

INGRESSOS

Aportació setmanal de la U. G. T.	1.800'—	Ptes.
“ “ de la C. N. T.	600'—	“
Contribució de guerra.	1.000'—	“
Donatius i venda de mobles (Eventuals)	200'—	“
Ingrés setmanal que representen els lloguers	50'—	“
Total ingressos	3.650'—	Ptes.

DESPESES

Aportació al Comitè Central de Milícies.	1.000'—	Ptes.
Setmanades de milicians locals	520'80	“
Gasolina pels autos al servei del Comitè	300'—	“
Assistència a malalts i ancians	128'—	“
Jornals a obrers parats forçosos	1.700'—	“
Total despeses	3.648'80	Ptes.

A ben segur que podria fer-se sospitosa aquesta igualtat de quantitats entre els ingressos i despeses, però és que aquest Comitè té per norma invertir tot el que cobra, puix sap pernicios el sistema d'acumular diners i vol que en tot moment, el diner serveixi per a donar vida, que sols així pot servir una mica de dignitat.

Amb una nota final fent constar que les campanes, metalls i objectes de valor trobats en els establiments religiosos, han estat entregats als llocs on podien ésser transformats en material de guerra, aquest Comitè creu haver complert amb el seu deure de facilitar les dades que li heu demanat.

Castellar del Vallès, 29 de setembre del 1936.

Avís

El Sindicat de Professions i Oficis Diversos (U. G. T.) fa públic, que havent-se perdut els carnets números 102 i 499, si no se'n fa entrega durant el termini de 10 dies a partir d'avui dia 29 de setembre, es procedirà a la nul·litat dels esmentats carnets, els quals van estesos a nom d'Antònia Soler Cusidor i Jaume Vallmitjana Jordà.

Esperem que, qui els haurà trobat tindrà l'amabilitat de presentar-los a les oficines d'aquest Sindicat.

CASTELLARENCS!!!

SUBSCRIVIU-VOS A «LA FARGA»

ELS NOSTRES COL·LABORADORS

Plany

Per què no m'has vingut a veure avui que jo t'esperava amb tant delit? Per què m'has deixat sol consumint-me amb la meua solitud? Per què m'has deixat sol entre mig de la penombra, sense un raig de llum per orientar-me? Sense un mot, sense un avís, m'has deixat abandonat amb el cor ple de desconsol! Per què has convertit la llum que amb tu veia en tenebres on hi resto orb? I al callar ja no oïxo la teva veu dolça, melodiosa, ni tampoc els cants dels ocells! Si el meu cor plora amb llàgrimes fredes com a gel que s'escolen cara avall, és perquè de la teva faç se n'allunyat aquell somriure angelical! Si al caminar defalleixo és perquè em manca el braç vigorós que em subjectava! I si el cervell no vol pensar i la mà no vol escriure, és perquè mancant-me ella també em manca el meu llibre, bàlsam inexhaust! Si les flors ja no són belles és perquè ella s'ha endut llur bentat! Si les prades, el camp resten desolats és perquè amb ella ha marxat la vida!...

I las els pobre enamorat és condol de de la seva dissort... plorant com un infant i llença d'enllà son plany... que l'espai difon.

EDGARD DE PLANELL

●● ESPORTIVES ●●

FUTBOL

CASTELLAR F. C. —5—

GRANOLLERS (Amateur) —1—

L'encontre celebrat el passat diumenge en el camp de l'Agrupació Esportiva, revestí a l'afició local, que amb avidesa el presencià, un nou optimisme pel nostre club, ja que el Castellar es mostrà constantment emportat per l'impuls energètic de fer pujar el marcador fins a la codiciada xifra de cinc.

Això vol dir que l'adversari, jugà, però totes quantes escapades lograren, irremissiblement s'havien d'estrallar en el fracàs; mentre el nostre onze amb una bona dosi de disciplina i encoratjat per aquella sort, que va a dies, logrà amb el seu esforç: deixar satisfet al públic, una victòria més pel Castellar i fent que els xicots de Granollers, tinguessin un bon viatge d'entornada, ja que solament se'n pogueren emportar un «tanto» i així no tingueren la molèstia d'un viatge encoibit.

El nostre onze s'arreglarà de la següent manera: Simó, Vives, Serra, Busqueta, Montserrat, Rius II, Torrents II, Morlan, Camprubí, Carreras i Oliveras.

NOTI-SPORT

Nacional-feixisme i el nostre nacionalisme

Els moments gravíssims que estem travessant creen a nostre entorn una barriera infranquejable que fa viure inquiets tots els esperits. Què passarà? Què pot passar? Mitja Espanya fretura per una escombrada de tot allò que considera com una deixalla monàrquica, militarista i clerical, sense saber ben del cert, quina solució estable hi succeirà. L'altra part espanyola creu que anirem de dret a l'anarquia, al caos, a la ruïna econòmica total del país perquè considera que ja no es respecta res: la propietat privada, la llibertat de consciència, ni la vida dels ciutadans. Per nosaltres, catalans, aquesta guerra civil, d'un marc clàssicament espanyol, a desgrat nostre d'haver d'anar una vegada més a remolc de l'estat espanyol, hem de convenir que la consciència nacional de Catalunya no pot pas veure's representada pel nacional-feixisme que significa l'enemic mortal dels nacionalistes catalans i bascos. Aquest bons patriotes, essencialment catòlics, ho han comprès prou bé quan no han dubtat un sol moment en lluitar contra els fanàtics clericals nabarresos, els quals dient-se defensors de l'Església, guerregen amb elements que són enemics de tota mena de les llibertats que freturen les nacionalitats ibèriques.

El triomf d'aquest feixisme multiplicaria l'anarquia imperant, aniria de dret al despotisme i portaria en conseqüència uns mals més agreujats. La vinguda del feixisme significaria la supeditació cruent a l'Estat, de l'individu i, per tant, no respectaria tampoc l'ésser de la família, la comarca ni la Nació. És la força del moment que imposa, i per això ha d'ésser uniformista, antiliberal i tirànic. És la negació del nostre nacionalisme.

En canvi, el nacionalisme nostre és constructiu i humà. És democràtic per excel·lència perquè permet el poble manifestar-se d'acord amb les conviccions de l'individu; essent aquest impedit de privar la llibertat d'un altre individu. Admet la diversitat de fesomia de les comarques i municipis i accepta l'encarnació viva de tot dret.

I si això no fos prou, aquella confusió que existia entre els teoritzants i propagandistes de l'internacionalisme proletari, que portava a les conclusions més injustes en referir-se al nacionalisme com a moviment per la llibertat dels pobles, en els fets d'ara han tingut prou cura els partits de classe de confondre's i barrejar-se amb elements separatistes perquè saben prou bé que si volen assolir llurs

objectius han de combatre amb un enemic comú: els ultraconservadors i unitaris oposats sistemàticament a una justícia social i al ressorgiment de la vida de les nacionalitats.

Fos quin fos el resultat de l'actual conflicte, el nacionalisme català perduraria a través de totes les organitzacions artificioses que ens imposaria un Estat imperialista perquè el nacionalisme ja no és una forma política sino una fórmula social; que té una base científica i que ha de triomfar sense cap mena de dubte, perquè la raó d'existència del nostre nacionalisme la deu a la realitat de la Natura i a l'acompliment de les lleis ètniques, lingüístiques, artístiques, etc. de Catalunya.

JOAQUIM HOMET

LES LLETRES

Al·legoria de setembre

Pàmpols acolorats d'or i carmí
sota del blau de l'autumnal celatge:
l'aura es refrega en el llarg del camí
de odorants ceps plens de fruit i ramatge.

Dalt del tossal fa una ganyota el sol
i el vell puput salta entorn la masia...
encara els ulls són closos al llençol,
encara dins el mas tothom somia.

Encara per tot rondan els delits
de la uberosa anyada pressentida:
l'Amor-infant salta festós pel llits
i en cada cor hi posa una mentida.

Una mentida dolça com el suc
d'aquells raïms que esperen maus amigues
que els duguin triomfants damunt el ruc
que res no sap de penes ni fatigues.

Una mentida que a la cambra ha dut
llenques de sol, d'amor i d'alegria...
mossa pagesa clou la quietud
amb cants i jocs d'amor tot el sant dia.

I el mas devé tot d'una deixondit
pel cant intermitent de la fadrina
que li ha nascut un sentiment al pit
que poc a poc als llavis s'endevina.

Ja res reposa dintre el mas vetust;
joves i vells cap a les vinyes corren;
cada petjada d'ells deixa un regust
dintre l'entranya que la sang arboren.

Ara les vinyes s'omplen de remors
i crits de joia i cants de deslliurança;
els fruits, als ulls dels braus veremadors,
són plens d'encís i són una esperança.

La terra, generosa, els ha nodrit
del nèctar que enforteix la nostra vida;
i és el pagès qui passa ara escarit
a recollir la fruita beneïda.

I aquella mossa gràcil i esplendent
que a dins el mas cantava riallera,
corre d'ací d'allà i duu el turment
al cor d'un brau fadrí que al tros l'espera.

Oh, el cant melós que brolla encès pel foc
de l'ànima amorosa que fretura!
Amor-infant no sap pas deixà el joc
i pels vinyars, amb sos dards s'entafura.

I fa ajuntar les mans entre els serments:
ella somriu mentre els seus ulls s'agiten;
ell, triomfant, deixa els fruits sangonants
que morin en els llavis que es deliten.

I el goig, embriagant-se en el camí,
passa pels fruiterars de la solana...
—Quina collita enguany, galant fadrí,
quin bé de Déu de fruits, mossa galana!

—Tot sia per la vida d'aquest mas
—casa pairal, orgull de nostra terra—;
l'amor que arreu seguia el nostre pas
ara el tindrem reclòs dins d'eixa serra.

Sol de setembre, sol festejador
de vides i de fruits de la masia;
rerà el teu bes d'amor, quina sentor
has dut damunt el pit d'aquesta aimia!

AMAT GOSALBES

Rectificació necessària

No fou l'Alcalde ni el primer tinent d'Alcalde qui visità el Front i comunicà les impressions

En el número de «LA FARGA» de la setmana passada, publicava un interviu, mig realitat mig fantasia, del qual m'ha estat observat pel Comitè local Antifeixista, que no encarnava la certesa dels fets tal com hauria d'ésser tot reportatge que s'estimi i comprenent la raó, aquesta m'obliga a rectificar alguns dels conceptes omesos en la informació de referència. En ella deia que l'Alcalde Popular n'Antoni Tort, junt amb el primer tinent d'Alcalde i President dels Rabassaires n'Enric Comellas, havien fet un viatge al front de combat i, en realitat, els que efectuaren la visita foren dos membres del Comitè Antifeixista local, delegats pel mateix, que anaren en comissió a portar uns impermeables i queviures (pagats del fons comú del Comitè) als companys que lluiten al front Aragonès.

Quedi clar, doncs, que no hi ha tal Alcalde ni tinent d'Alcalde ni President de Rabassaires, puix que això ha donat motiu a que s'interpretés, amb raó que la seva sortida al front era produïda per iniciatives particulars, municipals o de determinat organisme quan la veritat és que hi anaren amb caràcter de components del Comitè que avui representa totes les forces revolucionàries del poble.

Cal remarcar que tot quant els fou entre-

gat era pagat del que recapta setmanalment per diversos conceptes d'entre tots els veïns, el Comitè i que, contra el que indico en la meua informació de la setmana passada, no hi ha cap donatiu particular.

Fetes les aclaracions del cas, crec restarà en el seu lloc la veritat de la relació dels fets i restarà impresa amb exactitud la missió que portà a cap la delegació encarregada de fer present als nostres milicians de l'ajut que en tot moment el nostre poble els ha donat, els dóna i està disposat a donar-los-hi.

LL. CANET I FOIX

NOTICIARI

DECRET IMPORTANT

Ens assabentem del Decret de la Conselleria de Defensa de la Generalitat de Catalunya, data 28 de setembre propassat, per mitjà del qual, ordena a tots els ciutadans que havent servit a l'exèrcit, hagin aconseguit les categories de sergent, brigada, suboficial d'actiu o de complement en qualsevol arma o cos així com els apuntadors i artificiers l'edat dels quals no ultrapassi dels quaranta anys, l'obligació que tenen de passar en el termini de 48 hores per llurs Comitès locals antifeixistes als efectes de movilització.

Ço que fem públic per tal que tots aquells veïns afectats per l'esmentat Decret, puguin complir amb el seu deure.

LA REUNIO DE LA SOCIETAT OCELLERA

A la reunió celebrada el diumenge dia 27, per la societat Ocellera, s'acordà celebrar la Diada de la Cacera Anyal, el dia 25 del corrent mes al bonic paratge de Castellet.

A més, amb una unanimitat complerta, s'acordà fer efectiu al Comitè local Antifeixista la quantitat de 50 pessetes destinades als Hospitals de Sang.

SOCIALITZACIO

Ens assabentem que els recaders d'aquesta població i ram de transportistes, han arribat a un acord constituint-se en una «Unió Obrera de Transports i Encàrrecs», els quals s'han domiciliat des d'ahira la casa número 3 del carrer Major, on reberan tota mena d'encàrrecs que els veïns puguin encomanar-los-hi.

UNA CONFERENCIA

Dimarts passat a la nit, organitzada per les «Joventuts Llibertàries» locals (F. A. I.) va tenir lloc en el Saló d'Espectacles de l'ex-Ateneu Castellarenc, una conferència sobre el suggestiu tema

«Les Joventuts Llibertàries en el moment actual», a càrrec del prestigiós company Pellicé, el qual amb un aplom i senzillesa vertaderament envejables sap desenvolupar el tema amb tota precisió de detalls quedant l'auditori molt satisfet de la seva llarga i profitosa peroració.

Aquesta conferència i el desenrotllament del susdit tema, estava anunciada a càrrec del company J. R. Magriñà, Cap del Departament de censura de guerra, però per causa d'una lleugera indisposició no pogué complir llur comès, en virtut del qual fou substituït pel company Pellicé.

—EULÀLIA BAYÓ, ofereix els seus serveis de modist al seu propi domicili. Clavé, 12.

DISOLUCIO

Ha quedat disolta l'entitat local que funcionava sota el nom d'Ateneu Castellarenc, havent-se fet càrrec de l'actiu i passiu de la mateixa, la Joventut Socialista d'aquest poble, la qual ocupa el mateix immoble.

EL MERCAT DE PEIX

Aquesta setmana hi ha hagut molt poc moviment de peix, havent-se tingut de vendre a uns preus bastant crescuts a causa de la carestia d'aquest article.

EL TEMPS

Fa un temps admirable, si bé ha refrescat notablement la temperatura.

LA VEREMA

Ens trobem en plena verema i sembla que la collita és bastant regular.

A BENEFICI DE LES MILICIES

Ahir l'Empresa de l'Excelsior Cinema celebrà una sessió a la nit, novament a profit de les Milícies Antifeixistes. Havem d'agrair la gesta d'aquesta empresa que no escatima res en profit dels nostres herois milicians.

NAIXEMENTS

Dia 27. — Victòria Homet Poch, filla de Josep i d'Elvira.

Teresa Pujol Foix, filla de Joaquim i de Remei.

L'enhorabona als pares i demés familiars.

MOVIMENT DE POBLACIO

Durant el passat mes de setembre s'ha registrat el següent moviment de població:

Naixements: Marcel·lí Cadafalch Granada, Salvador Juliana Lleonart, Rosa Puigdomènech Real, Victòria Homet Poch i Teresa Pujol Foix; total, 5.

Casaments: Jaume Olivé Sala amb Caterina Ventura Armadans i Salvador Viladoms Roca amb Pilar Sabaté Argemí; total, 2.

Defuncions: Maria Borrell Benet i Jaume Santasua Guitart; total, 2.

Fusteria de B. Gelis

Carrer del Centre, 12

Estant de ple a la temporada de construcció de cases, faig avinent que per tenir instal·lada maquinària moderna, serviré amb tota rapidesa, bon treball i amb el màxim d'economia.

No encarreguen cap treball sense consultar abans a la

Fusteria B. Gelis - Centre, 12

Bateria de Cuina

de les millors marques

les trobareu a la Llauneria

M. Rovira - MAJOR, 40
TELEFON 20

Agrupació Esportiva Castellar F. C.
DIUMENGE, DIA 4 - TARDA a les 3'30

Espectacular encontre amistós

entre els potents primers equips

Monumental F. C.
Castellar F. C.

Simó

Albert Vives

Busqueta Montserrat Rius II

Torrents II Morlan Camprubí Carreras
Oliveras

Suplents: Serradora i Pagès

Saló Sindicat

Diumenge, dia 4 Tarda a les 6

L'Empresa «HOT-CLUB» desitjosa de satisfer les exigències del jovent i al mateix temps de fer desfilar pel seu local els més afamats conjunts de jazz ha contractat per amenitzar el ball la formidable

BROADWAY
ORCHESTRE

Pròximament ¿....? Aviat ¿.....?